

офицеръ Александъръ Папанчевъ. *Георги Папанчевъ* бѣ запасенъ подпоручикъ, и още прѣди влизането си въ Македония е боравилъ въ революционнитѣ македонски комитети. Убитъ е при с. Баница (Леринско) въ края на май 1903 г., като войвода на нѣколко четника. (Ср. Вечерна Поща, 22 ноември 1903 г.).

Вънъ отъ избититѣ *сливенци* въ Македония прѣзъ 1903 г. не малко останаха тамъ и слѣдъ възстанията, отъ които едни паднаха убити, а други още се подвизаватъ тамъ. Такива сж на примѣръ *Минчо Ивановъ Оховъ*, убитъ прѣзъ 1906 г. на третия день на Великдень; *Василъ Миховъ*, убитъ отъ сръбскитѣ чети; *Георги Ивановъ*, *Райчо Спиридоновъ*, *Петъръ Г. Керпичевъ*, *Кючуковъ*, *Атачасъ Николовъ Дачевъ*, *Кривошиевъ*, *Чудомиръ Кантарджиевъ* (гимназистъ, вече *войвода* отъ вжтрѣшната организация) и т. н. ¹⁾.

Такъвъ е накратко политическиятъ развой на гр. *Сливенъ*. Дѣлата на чадата му сж най-краснорѣчивъ паметникъ на воинствения му духъ.

---

¹⁾ Отъ участвувалитѣ съ оржие въ рѣка въ македонскитѣ възстания сж още заселенитѣ въ Сливенъ отдавна: *Коста Стояновъ* (бившъ учитель по гимнастика въ Слив. гимназия) и *Менчиславъ Мартиновъ Янусъ* (по баща полякъ) отъ Сарафовата чета прѣзъ 1903 г. и т. н.

Въ възстанията участвува и покойния синъ на сливенския адвокатъ *Д. Костовъ*, *Гешо Костовъ*, който се самоуби на 6-и Януари 1904 г. Разправятъ, че нему се е паднало жребей за убиването на единъ виденъ членъ отъ комитета, поради неудачата въ който случай той се самоубива.